

РЕШЕНИЕ

№ 3437

гр. София, 20.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав,
в публично заседание на 21.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **12694** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба на Б. Л. Д., със съдебен адрес в [населено място], чрез упълномощен представител адв. Д. Д. от САК, против Писмо № РСР21-УГ01-10062-[1]/29.11.2021г. на кмета на район „С.“, СО.
В жалбата са изложени съображения, че процесното писмо представлява индивидуален административен акт, с който е отказано предоставянето на лична информация / да издаде да издаде удостоверение за вписване в регистъра на населението, удостоверение за постоянен адрес, удостоверение за промени на постоянен адрес и удостоверение за промени на настоящ адрес/, съдържаща се в регистъра на населението, до която ответникът има достъп. Пояснява, че адресната регистрация обуславя редица граждански права и липсата на посочените удостоверения могат да възпрепятстват упражняването им. Сочи, че процедурата по заличаване на адрес в Националния класификатор за постоянните и настоящи адреси /НКПНА/ не е идентична с процедурата по заличаване на адресна регистрация, като заличаването на адрес в НКПНА не е релевантно законово основание да бъде отказано издаването на удостоверения по образец. Иска се отмяна на отказа и присъждане на сторените разноски по делото.
В съдебно заседание жалбата се поддържа чрез процесуален представител.
Ответникът - кметът на район "С.", СО със становище оспорва жалбата. Представен е писмен отговор чрез процесуален представител. Жалбата се оспорва като недопустима

и неоснователна. Твърди се, че не е налице отказ за издаване на удостоверение, а уведомление, че това ще се осъществи със свидетелстващ документ, в свободен текст. Сочи се, че жалбоподателката има постоянен адрес, който е заличен от Националния класификатор за постоянните и настоящи адреси /НКПНА/, както и че същата не е изпълнила задължението си да заяви нов адрес, който да съответства на адрес на територията на общината. Представени са и писмени бележки. Претендира присъждане на разноски.

Софийска градска прокуратура не участва в производството.

Съдът като взе предвид събраните по делото доказателства прие за установено следното:

С искане за издаване на удостоверение въз основа на регистъра на населението, от 23.09.2021г., Б. Л. Д. е поискала да ѝ бъдат издадени 5 бр. удостоверения – 1. Удостоверение за вписване в регистъра на населението, 2. Удостоверение за постоянен адрес, 3. Удостоверение за настоящ адрес, 4. Удостоверение за промени на постоянен адрес и 5. Удостоверение за промени на настоящ адрес. Искането е подписано от жалбоподателката. Към искането е приложено и придружително писмо, с което е аргументирано, че наличието на посочените удостоверения може да е обуславящо за провеждането на редица административни процедури, респективно да е предпоставка за упражняване на редица права, в това число издаване на документ за самоличност, достъп до социални услуги, упражняване правото на труд, социално и здравно осигуряване, настаняване в общинско жилище и други.

Във връзка с искането от ответника е издадено процесното писмо с рег. №РСР21-УГ01-10062-[1] от 29.11.2021г., в което е посочено, че Б. Л. Д. е с постоянен адрес [населено място], [улица], и че на основание Заповед № СОА15-РД09-1181 от 18.09.2015г. на кмета на Столична община този административен адрес е заличен от НКПНА. Посочен е и настоящия адрес на молителката.

Писмото е мотивирано с това, че съгласно чл.89, ал.5 от Закона за гражданската регистрация /ЗГР/ кметът на общината определя адресите на територията на общината, на които може да се извърши адресна регистрация. В тази връзка всяко лице, подлежащо на гражданска регистрация, е задължено писмено да заяви постоянен и настоящ адрес, съдържащ се в НКПНА. По тези съображения и поради това, че адресът в [населено място], [улица] заличен от НКПНА, липсата на предходен постоянен адрес и обективната невъзможност на Единната система за гражданската регистрация и административно обслужване на населението /ЕСГРАОН/ да отрази адрес, който е извън НКПНА, в образците на исканите удостоверения, е прието, че данните относно адресната регистрация на молителката следва да се удостоверят в свидетелстващ документ /удостоверение/, в свободен текст, а за настоящ адрес по образец.

Последвало е съставяне на Удостоверение №17/29.11.2021г., издадено на основание чл.3, ал.2 от Наредба № РД-02-20-6 от 24.04.2012г. /Наредбата/ за издаване на удостоверения въз основа на регистрите на населението. В същото е удостоверено, че Б. Д. има последен заявен постоянен адрес: [населено място] [улица], заличен от Националния класификатор на постоянните и настоящи адреси по силата на Заповед №СОА15-РД09-1181/18.09.2015г.

В хода на съдебно заседание ответникът е предоставил Заповед №СОА15-РД09-1181/18.09.2015г. на кмета на Столична община, от която е видно, че се заличава на територията на Столична община следния адрес от НКПНА: [населено

място], Район „С.“, [улица].

По делото е приложено заверено копие на Личния регистрационен картон на Б. Л. Д., Удостоверение за раждане на Б. Л. Д., издаден въз основа на Акт за раждане №2765/23.09.1968 г. и Акт за раждане на Б. Л. Д..

От жалбоподателя е представено Заявление за достъп до обществена информация, с което е поискана следната информация: Позволява ли Единната система за гражданска регистрация и административно обслужване на гражданите (удостоверенията за вписване в регистъра на населението, за постоянен/настоящ адрес и за промени в постоянен/настоящ адрес, издавани по образец съгласно Наредба № РД-02-20-6 от 24 април 2012г. за издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението, да се отрази постоянен адрес, който е извън НКПНА. Представено е и Решение от Министерството на регионалното развитие и благоустройството, с което е предоставен достъп до обществена информация, съгласно което удостоверенията могат да се издават и за лицата, на които ЕЛРК имат индикация „извън НКПНА“, като текстът „извън НКПНА“ не се визуализира (отпечатва) в удостоверението.

ПРАВНА СТРАНА

Жалбата е допустима. Съгласно предоставените от ответника доказателства за датата на съобщаване на акта, същият е получен от жалбоподателя на 06.12.2021г. Жалбата е подадена от надлежно легитимирано лице, което е адресат на неблагоприятен за него акт и в предвидения от закона срок.

С Писмо №РСР21-УГ-01-10062-1/29.11.2021 г. на кмета на район „С.“ се оставя без уважение подаденото искане за издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението. В тази връзка неоснователни се явяват възраженията на ответната страна, че не се касае за административен акт, а съдържа само констатации относно адресната регистрация на жалбоподателката и начина по който те следва да се удостоверят.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Писмото е издадено от компетентен орган /арг. чл. 2, ал. 1 от Наредба № РД-02-20-6 от 24.04.2012/ - кметът на район "С.". Спазена е изискуемата форма. В писмото са посочени както фактически, така и правни основания. Отказът е мотивиран със заличаването на посочения от жалбоподателката постоянен адрес от НКПНА и липсата на предходен постоянен адрес, както и обективната невъзможност на Единната система за гражданска регистрация и административно обслужване на населението да отрази адрес, който е извън НКПНА, в образците на исканите удостоверения.

Не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Действително административният орган не е спазил изискването на чл.59, ал.2, т.7 от АПК и не е посочил, че актът подлежи на обжалване, както и пред кого и в какъв срок това право може да бъде упражнено, но неспазването на цитираната разпоредба не представлява съществено нарушение на административната процедура и не може да обоснове отмяна на акта само на това основание. Единствената последица от това нарушение е свързана с преценката за подаване на жалбата в законовите срокове, включително и при условията на чл.140 от АПК.

Нарушен е материалния закон по следните съображения:

Издаването на поисканите от жалбоподателя удостоверения се извършва от

общинската администрация въз основа на регистъра на населението, по образец, утвърден с наредбата по чл.24, ал.2 от Закона за гражданската регистрация.

Съгласно чл.19, ал.1 и ал.2 от Наредба № РД-02-20-6 от 24.04.2012г., за доказване че дадено лице е вписано в регистъра на населението, се издава Удостоверение за вписване в регистъра на населението по образец съгласно приложение № 10. В него се посочват датата, на която лицето е вписано в регистъра на населението и постоянният му адрес към тази дата. С оглед представените по делото доказателства безспорно жалбоподателката е вписана в регистъра, поради което няма пречка да се издаде удостоверение по образец, съгласно приложение №10 от Наредбата, като се отрази постоянен адрес към датата на вписване на лицето в регистъра. В тази връзка се явява неоснователен отказът за издаване на такова удостоверение.

С разпоредбите на чл.22 и чл.23 от Наредбата, е предвидено когато е необходимо да бъде удостоверен последният заявен постоянен или настоящ адрес от едно лице, да се издаде Удостоверение за постоянен, респективно настоящ адрес по образец съгласно приложение №14 и приложение №15. В законовите разпоредби не се съдържа изискване адресът да е вписан в НКПНА, а се изисква удостоверяване на последните данни за постоянен и настоящ адрес въз основа на регистъра на населението. В процесния случай постоянният адрес на жалбоподателката е изключен от НКПНА, но в личния ѝ регистрационен картон продължават да са налице последните вписани обстоятелства, които следва да намерят отражение и в издадените удостоверения.

Процедурата по заличаване на адрес в НКПНА се различава от производството, регламентирано в Глава четвърта, Раздел III от ЗГР, което може да завърши с издаване на заповед заличаване на адресни регистрации, за които е установено, че са извършени в нарушение на чл. 92 или на чл. 99а от ЗГР.

По изключение могат да се издават удостоверения въз основа на регистъра на населението и в друг вид, в свободен текст, когато исканите данни не могат да бъдат удостоверени с удостоверение по утвърден образец. В случая издаденото на основание чл.3, ал.2 от Наредбата удостоверение, с което е установен последният заявен постоянен адрес на Б. Д., представлява удостоверение за постоянен адрес по чл.22 от Наредбата.

Съгласно чл.24 и чл.25 от Наредбата, удостоверенията за промени на постоянен и настоящ адрес се издават по образец съгласно приложение №16, респективно приложение №17, с които се удостоверяват постоянните адреси, респективно настоящите адреси, които едно лице е имало след 1-ви януари 2000г. Посочените удостоверения се издават за удостоверяване на промените в адресната регистрация, които лицето е имало от 01.01.2000г. до момента на подаване на искането – 23.09.2021г., като е възможно част от адресите да са отпаднали от НКПНА, но това не е пречка да се удостовери какъв е бил постоянният, респективно настоящият адрес на лицето към един минал период.

Изложените съображения налагат извода за незаконосъобразност на отказа за издаване на посочените удостоверения в оспореното писмо. Делото следва да се върне на компетентния административен орган – кмета на Район „С.“ – СО за ново произнасяне, съобразно изложените мотиви от съда, които са задължителни, относно приложението на материалния и процесуалния закон.

При този изход на делото основателна е претенцията за присъждане на разноските по делото за внесена държавна такса в размер на 10,00 лв. от жалбоподателя. За осъществяването от адв. Д. процесуално представителство на жалбоподателя е

представено само пълномощно. Договор за правна помощ не е представен, а в пълномощното липсва вписване, че правната помощ се оказва от адвоката в някоя от хипотезите на чл.38 от Закона за адвокатурата /безплатно/. Представеното по делото преводно нареждане за сумата от 500 лева, действително е с основание „адв. х-р. по адм. Дело 12694/2021, АССГ“ и допълнителни пояснения „проц. предст. на Б. Д.“, но доколкото по делото не се установява жалбоподателят да е направил разносните /същите са платени от Български хелзинкски комитет/, такива не следва да му бъдат присъждани. Респ. към датата на плащане на възнаграждението на адв. Д. Д. от трето лице липсва реално осъществен разход на страната, който да се приеме, че е за нейна сметка и който да дава основание за присъждане на сумата за такъв разход в полза на тази страна на основание чл.143, ал.1 от АПК за сметка на насрещната страна. Практиката на ВКС и на ВАС е последователна, в този смисъл са и определения № 14/7.01.2014 г. по ч. т. д. № 3082/14 г. на ВКС, I т. о., определение № 110 от 25.02.2016 г. по ч. т. д. № 311/2016 г. на II т. о. и определение № 274 от 15.05.2017 г. на ВКС по ч. т. д. № 739/2017 г., II т. о., ТК., Решение № 5454/11.05.2020 г. по адм. дело № 6182/2019 г. на ВАС, Пето отделение.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Писмо №РСР21-УГ-01-10062-1/29.11.2021 г. на кмета на район „С.“ при Столична община.

ВРЪЩА административната преписка на компетентния административен орган – кмета на Район „С.“ – СО за ново произнасяне по искане за издаване на удостоверение въз основа на регистъра на населението, подадено от Б. Л. Д. на 23.09.2021г., съгласно съдържащите се в мотивите на настоящия съдебен акт указания по тълкуването и прилагането на закона в 14-дневен срок от влизане в сила на решението;

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Б. Л. Д. с ЕГН [ЕГН], сумата 10,00 лв. разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: